

[Kyed.]

der vilde blive til Dækning af de Udgifter, som den nuværende Margarineafgift benyttes til.

Den højtærede Landbrugsministers Udtalelser om vore Ændringsforslag til Kornloven med Hensyn til Kornafgiftens Beregning viser, at den højtærede Minister ikke har forstaaet Forslaget, thi ellers vilde han ikke være kommet til det Resultat, som han gennem en hel Del Talmateriale gav Udtryk for. Sagen er nemlig den, at naar vi tager Forskellen mellem Prisen paa den billigste Kornsort og 12 Kr. — og denne Forskel er den, der paalægges alt Foderkorn, der indføres — og saa tager Gennemsnitstallet for de 5 Foderkornsorter paalagt Afgiften, maa dette Gennemsnitstal ikke overstige et Tal, der angives ved Flæskeprisen paa førsteklases Slagterisvin divideret med $9\frac{1}{2}$; hvis det overstiger dette Tal, vil Afgiften være at nedsætte med det Beløb, som Overstigelsen andrager. Dette medfører, at f. Eks. den billigste Kornsort udmærket godt kan komme til at ligge under 12 Kr., og det medfører, at den næstbilligste følger med nedefter, derefter kommer den tredje billigste o. s. v., hvilket altsammen resulterer i, at man faar en 2—3 Kornsorter, der ligger forholdsvis billigt, sammenlignet med Flæskeprisen, og som Svineproducenterne kan danne en passende Blanding af sammen med deres egne Foderstoffer.

Den højtærede Minister mente, at Forslaget forhindrer dette, han argumenterede ud fra, at det kun var een Kornsort, der blev Tale om at gøre billig i Forhold til Flæskeprisen. Og den højtærede Minister mente ikke, man kunde gaa med til en saadan Ordning, fordi den var uretfærdig over for dem, der skulde købe Kornet, altsaa Svineproducenterne. Der var nu ikke megen Logik i Talen, for lidt efter fortalte den højtærede Landbrugsminister, hvor kolossalt et Monopol denne Svineproduktion var; den gav flere Hundrede Millioner, jeg tror det var 200 Mill. Kr., Ministeren nævnte, og det var et Monopol, man havde givet visse Kredse af Landmændene. Dette Sprog kan man jo ikke faa Rim i; paa den ene Side er den højtærede Minister i højeste Grad forarget over, at der bliver et rimeligt Forhold mellem Kornpriserne og Svineproduktionens Rentabilitet, og paa den anden Side larmer den højtærede Minister over, at Monopolet er saa storlaaet indbringende, som det efter hans Opgørelse vil vise sig at være. Men naar der er et Monopol, saaledes som Ministeren mener, maa der ogsaa være et rimeligt Fordelingsforhold mellem dem,

der skal levere Raavarer til Produktionen, og dem, der producerer Svinene, og det er denne Afbalancering, Produktionsgrenene og Landmændene imellem, vi hele Tiden har tilsigtet ved de Forslag, vi har stillet.

Saa siger den højtærede Minister, at Venstre foreslaar ikke nogen Svineordning. Nej, men vi har nævnt det som en Forudsætning. Man faar ikke meget for at være imødekommende, for det er en Imødekommehed over for den højtærede Minister, at vi betror Ministeren sammen med Landbrugsraadet at lave denne Svineordning paa Grundlag af, at der er skabt en Ordning for Korn, Sukkerroer og Kartofler, som gør betydelige Dele af vore Arealer rentable — saa jeg synes ikke, den Bebrejdelse, der blev rettet mod os, er begrundet.

Dernæst fortalte den højtærede Landbrugsminister, at Hjemmeforbruget af Smør ikke betales efter 2 Kr. 10 Øre, men efter 2 Kr. 33 $\frac{1}{2}$ Øre som Grundpris. Nu havde den højtærede Minister efter den Pause, vi havde, fundet, at det kunde ikke gaa med de 23 $\frac{1}{2}$ Øre, de maatte reduceres noget, og saa blev de nedsat til 13 $\frac{1}{2}$ Øre. Man havde nemlig begaaet den Genialitet, at man ind i dette Tal havde regnet, hvor meget Afgiften, betalt paa Hjemmemarkedet, vilde betyde pr. kg Smør, og man kan jo ikke regne med det samme Tal to Gange. Men de 13 $\frac{1}{2}$ Øre, som bliver tilbage, hvad indeholder de? De indeholder en Overpris paa 6—7 Øre, som vi altid har faaet paa det udenlandske Marked i Forhold til Noteringen, den har vi faaet før Krigen, efter Krigen, i 1929 og nu. Saaledes er Noteringen altid blevet ansat, men Springet fra 6—7 Øre op til 13 $\frac{1}{2}$ Øre er noget, der kommer til at gøre sig gældende i Aar. Beløbet er fordelt til Mejerierne til Fordeling paa Smørproduktionen, og det er et Beløb, som er kommet frem i Kontingentsfonds paa de Smørkontingenter, der i 1933 hovedsagelig er solgt til Tyskland og Belgien. At Beløbet bliver uddelt i Aar, har for saa vidt ikke noget med nærværende Fordelingsgrundlag at gøre, og det er ikke noget, man kan regne med vil gentage sig. Det er et ekstraordinært Forhold, og man kan derfor ikke bruge den Beregningsmaade eller det Grundlag, som den højtærede Minister her anvendte. Paa Hjemmemarkedet betaler man efter 2 Kr. 10 Øre, uanset hvad her er fremført som Grundpris, hverken mere eller mindre.

Nu siger den højtærede Landbrugsminister, at det er uklogt at gaa med til Priser over 2,10 Kr., og at det endda er tvivlsomt, om man burde være gaaet til 2,10 Kr., idet det efter Ministerens Paastand